

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4021/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредног суда у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 448/20 од 01.04.2021. године, на седници одржаној 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 448/20 од 01.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 448/20 од 01.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 387/19 од 31.03.2020. године, исправљеном решењем истог суда Прр1 387/19 од 11.06.2020. године, снижени тужбени захтев је делимично усвојен. Обавезана је тужена да тужиоцу на име имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 22.833,33 динара на име главног дуга и 58.780,90 динара на име камате на главни дуг обрачунате до 11.05.2009. године. У преосталом делу одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 22.833,33 динара, надаље на износ од 58.780,90 динара, почев од 11.05.2009. године до исплате, као и ради исплате законске затезне камате на износ од 3.296,37 динара (део потраживања које је исплаћено) од 11.05.2009. године до дана правноснажности решења о главној деоби 30.08.2019. године. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 23.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до дана исплате. Захтев тужене за накнаду трошкова поступка је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж рр 448/20 од 01.04.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена, жалба тужене је одбијена, и првостепена пресуда са исправком потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 14.400,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 12.000,00

динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на жалбу у износу од 7.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о накнади имовинске штете, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. О овом праву тужиоца, нижестепени судови одлучили су применом одговарајућих одредаба материјалног права, чија примена у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а и предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односи се на камату као споредно потраживање, због чега у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, из ког разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 28. ЗПП ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као споредном захтеву тужиоца, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**